

Wie het schoentje past

Als vrouw deel ik met vele andere vrouwen een dure verslaving: schoenen. Velen onder ons kunnen geen schoenwinkel passeren zonder een kijkje te nemen in de etalage. Conversaties stoppen wanneer we schoenen achter glas zien. We zijn enkele seconden gebiologeerd en vergeten volledig waar we naartoe gingen, waar het gesprek over ging en waar ons hoofd staat. Soms dromen we over een paar glimmende laarzen en raakt dat beeld niet van ons netvlies tot we ze aan onze voeten voelen.

Als vegetariër daarentegen deel ik met vele andere veggies een afkeer van leer. Dieren worden er in dieronterende omstandigheden voor gedood en arme mensen, soms zelfs kinderen, werken ervoor in mensonterende omstandigheden, tegen een hongerloon. Ik had al snel door dat deze combinatie van verslaving en aversie een probleem vormde. Voor sneakers kon ik al een tijd terecht bij Jaak, de natuurwinkelier uit Hamme die een selectie vegetarian shoes verkoopt, maar waar haalde ik Victoriaanse pumps, roomzachte ballerina's en supersexy laarzen? Gelukkig kwamen twee meiden uit Herentals met een oplossing voor mijn probleem: een hippe, vrouwelijke schoenenwinkel zonder de geur van leer.

Brokjes

Katleen en Liesbet Baum (28), een tweeling uit Herentals, maakten van Steenhouwersvest 15 in Antwerpen een waar veggie fashionistaparadijs. Je vindt er schoenen en accessoires waar geen dier dood voor ging en geen oosters kind een naald voor in de hand hield. De tweeling is zelf al veggie sinds ze 11 waren.

Katleen: 'Op het moment dat we de link hadden gemaakt tussen het vlees op ons bord en dieren moesten we het niet meer. Het was een soort van instinctieve reactie. We weigerden vlees te eten en lieten zelfs de brokjes in de spaghettisaus liggen.'

Liesbet: 'Onze moeder was wel ongerust, maar gelukkig hebben we een super huisdokter die haar geruststelde en ons genoeg tips gaf om het aangenaam te maken. We trokken toen samen met moeder naar de natuurwinkel, waar je toen helemaal niet zo veel vond als nu.'

Katleen: 'Toch durft ze nog te klagen, hoor. We zien er volgens haar veel te mager uit en als we ziek zijn, dan zouden we beter een goeie biefstuk eten. Maar we vergeven het haar, want ze is een schat.'

Door de jaren heen werden Katleen en Liesbet steeds consequenter. Geen vleesjus meer, geen dierlijke vetten, geen gelatine en uiteindelijk ook... geen leer.

Droom

Liesbet: 'We waren ongeveer 20 toen we besloten geen leer meer te gebruiken. Dat was niet makkelijk. In die tijd vond je enkel synthetische schoenen in supergoedkope winkels. Bijna meteen begonnen we ervan te dromen om zelf schoenen te gaan ontwerpen en een winkeltje te beginnen. 'Maar uiteindelijk gingen we Politieke en Sociale Wetenschappen studeren. Ik kwam terecht in de bouw als vertegenwoordigster en Liesbet bij een groothandelaar in DVD's.'

Dat wil niet zeggen dat de tweeling hun droom opgaf. Ze trokken naar de mode-academie in Sint-Niklaas, maar de aandacht voor schoenontwerp was er te klein. Intussen bestaat er een volwaardige opleiding, maar zijn de meisjes te druk bezig met de winkel.

Katleen: 'Toch blijft het onze droom om zelf schoenen te ontwerpen. Elk jaar trekken we naar de beurs in Milaan en spreken we er schoenfabrikanten aan om hun bestaande modellen voor ons in een synthetische versie te maken. Meestal zijn die mensen erg gewillig en werken ze fantastisch mee, maar een keer kregen we een levering en toen we de dozen openden, rook heel de winkel naar leer. Die man had gewoon een synthetische zool over de leren zool gekleefd. We hebben alles meteen teruggestuurd.'

Georgette

Het winkeltje zelf is gelegen in de hippe Steenhouwersvest, waar je veel bekende designers vindt. De tweeling vond de locatie heel toevallig. Ze liepen door de straat en fantaseerden over hoe perfect deze buurt wel was, toen ze opmerkten dat er een pand te huur stond. Met de hulp van vrienden maakten ze er een prachtig kader van.

'Georgette' is de naam van de oma van de meiden, die een rolmodel was voor hen: een hippe, kranige en enthousiaste vrouw die doorzetten hoog in haar vaandel draagt. Tot grote verbazing van de meisjes spreekt hun winkel niet enkel vegetariërs aan.

In de slachthuizen worden ze geshockt, omgekeerd opgehangen en gevild. Doordat alles snel moet gaan, gebeurt het dat koeien nog in volle bewustzijn aan een haak hangen terwijl ze gevild worden.

Liesbet: 'Er zijn ook mensen tussen ons cliënteel die allergisch zijn voor leer. Er is bijvoorbeeld een vrouw die erg veel over de vloer komt. De eerste keer dat ze bij ons haar schoenen uittrok zagen we plastic zakjes rond haar voeten. Gebruikte ze die niet, dan waren haar voeten erg pijnlijk en gezwollen. Ze was erg dankbaar voor deze winkel - hoewel ze elke keer komt in haar

Geschreven door Sarah Braekman

vrijdag, 26 oktober 2007 11:16 - Laatst aangepast maandag, 03 september 2012 13:46

bontjas.'

Katleen voegt eraan toe: 'Uiteraard wijzen we geen mensen de deur, want elke persoon met niet-leren schoenen is er weer eentje meer, bontjas of niet.'

Liesbet: 'Bekende Vlamingen krijgen we ook over de vloer. Peter Van den Begin kwam ons eerder al feliciteren en Stephanie Clercq, Veerle Dobbelaere en Els Van Weerdt liepen al met een Georgette-tasje naar buiten.'

Waarom geen leer?

De huiden waarvan leer gemaakt wordt, komen zowel van zuivelkoeien als vleeskoeien. Het merendeel van die huiden komt uit

China, waar de koeien in erbarmelijke omstandigheden wachten op hun lot. In de slachthuizen worden ze geshokt, omgekeerd opgehangen en gevild. Doordat alles snel moet gaan, gebeurt het dat koeien nog in volle bewustzijn aan een haak hangen terwijl ze gevild worden. Hoe jonger het dier op het moment van de slachting was, hoe zachter het uiteindelijke leer. De huid staat voor 10 % van de opbrengsten van een geslachte koe. Vervolgens worden de huiden gelooid. Dat looien bezorgt veel Oosterse jonge werkertjes brandwonden en longziekten. Het maken van de schoen zelf gebeurt vaak in zogenaamde sweatshops, waar mensen voor schandig weinig geld uren moeten naaien en stikken. Al deze verwerkingen zijn erg belastend voor het milieu. De chemicaliën die worden gebruikt in het proces zijn verantwoordelijk voor het verminderen van het zuurstofniveau in het water, dat dan weer vissen en planten doet sterven. Wat weinig mensen trouwens weten is dat voor de productie van leer ook andere dieren gebruikt worden dan koeien: de huiden van varkens, paarden, geiten en schapen kunnen allemaal tot leer worden verwerkt.

Vegetan

Het is nochtans voor de fabrikanten best interessant om synthetische materialen te gebruiken. Die zijn vaak goedkoper, makkelijker te gebruiken en te onderhouden. Ze zijn vaak even kwalitatief als leer en ademen soms zelfs beter.

Vegetan is goedkoper, kwalitatief en er worden geen dieren voor gedood. Alleen maar voordelen dus.

Vele designers zijn daar al achtergekomen: Stella McCartney en Tod Oldham gebruiken

Geschreven door Sarah Braekman

vrijdag, 26 oktober 2007 11:16 - Laatst aangepast maandag, 03 september 2012 13:46

bijvoorbeeld geen leer in hun collecties.

De schoenen bij Georgette zijn gemaakt van polyurethaan (Vegetan) en microfiber faux-suède. Het zijn ademende, kwalitatieve materialen die in verschillende versies bestaan, zodat elk leerproduct kan 'gefaked' worden. Bovendien zijn ze voor het overgrote deel brioafbreekbaar. Vroeger werd ons aangeleerd dat leer de meest kwalitatieve stof was en dat een synthetische schoen weggegooid geld was, maar dat is met de komst van een materiaal als Vegetan niet meer de eenvoudige waarheid. Vegetan is goedkoper, kwalitatief en er worden geen dieren voor gedood. Alleen maar voordelen dus.

Blackspot

De meisjes proberen in hun winkel niet enkel diervriendelijke, maar ook mensvriendelijke producten te verkopen en jonge designers te steunen.

Zo voeren ze bijvoorbeeld Blackspot Shoes in. Blackspot is een merk dat zich verzet tegen multinationals als Nike, en maakt zogenaamde 'Converse Allstars'. Ze hebben hun eigen 'allstar' (een type schoen) gecreëerd, maar dan zonder sweatshops. Op de tip van de schoen vind je een rood stipje, dat symbool staat voor het protest.

Het gros van de accessoires en de handtassen zijn pareltjes van Matt & Nat, een koppel uit Canada dat een hele lijn vegetarische tassen op de markt bracht. Op de vraag waarom ze een vegetarische lijn startten, antwoorden ze: 'Waarom niet? Alle levende wezens verdienen het om met respect behandeld te worden. Wij gebruiken dus liever geen leer.'

Dit interview werd gepubliceerd in [EVA Magazine 23](#).